

[Albrechtsen]

januar 1986 fremkom hr. Bernhard Baunsgaard i offentligheden med det forslag, som kunne have ført til den rigtige løsning i denne sag, nemlig at man tog dette aktieproblem med ind. Jeg synes, det var et rigtigt udspil af hr. Bernhard Baunsgaard, han den dag kom med, og det vil jeg gerne takke ham for.

Men siden da, må man unægtelig sige, er det gået direkte tilbage, skridt for skridt. Det ændringsforslag, som nu bliver stillet af et flertal, går i den stik modsatte og helt forkerte retning af den, hr. Bernhard Baunsgaard udstak den 7. januar 1986, idet man nu vil til at indskrænke virkningen af dette indgreb.

Det kan VS ikke medvirke til, tværtimod. Derfor vil VS stemme imod det ændringsforslag, som her er stillet, og i stedet opfordre til, at socialdemokratiet besinder sig på, at vi må have en hel løsning, nemlig den, SF, VS og hr. Bernhard Baunsgaard har peget på. Hvis socialdemokratiet vil den løsning, kan man bruge det ændringsforslag, socialistisk folkeparti stillede før jul.

Nu vel, selv om ændringsforslaget bliver vedtaget i dag og lovforslaget bliver vedtaget i den skikkelse, det har, er lovforslaget stadig væk et fremskridt, det vil jeg godt sige, men der er for lidt tilbage af det. Derfor vil VS alligevel stemme for det samlede lovforslag, selv om vi altså stemmer imod ændringsforslaget.

Vi vil opfordre til, at socialdemokratiet nøje overvejer, om det ikke alligevel var værdifuldt at gå ind i en diskussion af, hvordan vi kommer videre efter den model, hr. Bernhard Baunsgaard gik i spidsen med den 7. januar 1986. Så jeg vil godt opfordre til, at man i hvert fald fra socialdemokratiets side ikke med de afstemninger, der sker i dag, betragter denne sag som afsluttet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I fortsættelse af det, den sidste ordfører var inde på, er der kun det at sige, at det er et forlig mellem regeringspartierne og socialdemokratiet, og jeg synes, at den pris, regeringspartierne må betale, er utrolig høj. Den har de uheldige virkninger, jeg beskrev den 7. januar 1986, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Vi ved jo herinde, at vi ikke kan bryde ind i den slags forlig. Det er af andre

grunde godt. I dette tilfælde må jeg stærkt beklage det.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg vil gerne spørge, om hr. Albrechtsen ikke har det forhold til det parlamentariske liv, at man, når man har indgået en aftale om en realrenteafgift, som vel er en af de væsentligste love af hensyn til samfundsøkonomien og af hensyn til en rimelig beskatning på dette område, så ikke skal overholde den aftale, som er indgået mellem socialdemokratiet og regeringen i denne sag, og at det derfor må være de to parter, som søger at finde en løsning så langt, som man kan i parlamentarisk samarbejde. Det er nu engang skik og brug herinde. Jeg synes, at det resultat, vi er kommet til her på det sidste, er det bedst mulige.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne understrege over for hr. Tastesen, at hvis det var VS, der havde indgået en aftale eller afgivet et løfte, så ville den aftale blive overholdt til punkt og prikke, og det løfte ville blive overholdt til punkt og prikke. Derom skal der ikke herske nogen tvivl. Hvis socialdemokratiet har indgået en aftale, så respekterer jeg fuldt ud, at man holder den. Det synes jeg er en umådelig god skik, og det kan jeg kun anerkende.

Aftalen var bare ikke særlig god på det her punkt. Nu kan man åbenbart ikke få regeringen med til at tage de nødvendige skridt. Jeg fortolker hr. Tastesens indlæg sådan, at han egentlig er enig i indholdsmæssigt, hvordan den rigtige løsning burde være. Så vil jeg give det råd, at man dog i det mindste sagde: denne aftale kan vel ikke være indgået for evigt. Det kan trods alt ikke være meningen. Og så kunne man gå til valg på at sige: den aftale har vi været bundet af over for vælgerne, over for samarbejdspartnerne, men den kan ikke binde over et valg, hvis man i forbindelse med en valgkamp op-siger den. Man kan så lade den indgå i diskussionen om, hvorledes et nyt flertal her i folketinget kan gennemføre en samlet politik, der selvfølgelig også må omfatte en fuld be-